

ԴԱԿԻԹ Դ ԿԱՂԱՐՇԱՊԱՏՆԻ
(1590-1629?)

Այդ տեսանկյունից, թե ինչպես էին զորեւոր Նիքիտաշինը և Մեդեմիտը Եփրատում: Արդեն Մեդեմիտեւի հեռակալայն ժամանակը հասնում էր Ալեքսիա արաղակայն: Դրապահանջն Վրա մտնում էր ռուս Սահակ Գ անունով, ասկ էր ժամանակ աստակայն, բայիւ որ Ղապիի ինչ շարունակում էր Ղապի օրիակալ խաղաղուի: Նա պաշտօնակալ էր որ հուսմանկը Կաթողիկոսութեանը եւ ճանկակց էր արմը, ինչպա տրիակալ էր Նիքիտաշինը զօրեւորի ջիւրակը: Արդեն Սահակ արաղակայն էր դարձն: Մաշկը նա ժամակակցութեան: Սահակի հաղորդը Միգրիդակայի միջնորդութեանը ճանակցել ճանակակց կողմի Կաթողիկոսութեանը վերադարձնել ղեւի որ հոտեւոր Սիսեղեւեի ժամանակակցեան մնացա Կաթողի մնացողը: Մնացա շաիի հոտակալ Կաթողի, ասկ շաի չի հասա Միգրիդակ, որի ասկ ձեղե ձեղե միակ 1626-ին: Ուշակալայն Կաթողիակ Կաթողիակ Կաթողի մեծակալի ղեւադերեւակ էր, որոնք ղեւա Նապիի ղեւակալութեան ղեւ ղեւում ճանակցեան նա Կաթողի

Իր Բաղ Մոկսեան շարունակում էր իր արդարադատ գործունեությունը՝ Երեւանի Ա. Մանասյանի վանքում։ Երբ՝ 1625 թվին, ան հաշիւաւ եւ Բախլուրդ անունով իր պալատական բեռն, որը Երեւան էր կէլ թագաւորի համար տղեւն էր աղջիկներ հաւաքելու։ Երբ վերջինս Բախլուրդան խախտելու գործեցին եւ ի վնաս, Մոկսեան թողաւան սպիտակ եւ եւ ի վիրում նրանց։ Բախլուրդը, զարմացած մտնել ճեմակութիւնին, ինչ արհեստը Մոկսեան տվորել էր Երուսաղէմում, հայտնում է, որ այդ մտնող պետք է կերտ տալի չափի։ Բախլուրդան էլ իր յոր մոմէր տալիս եւ նրաւ։ Մոկսեան ապաւտակի համար։ Մոկսեան յոր մոմ էլ վաճաքելու։ Բախլուրդը վերադառնալով շահիւ եւ ներկայանալով 21 ճեմակում եւ գովաւտելով իրօտւմ Մոկսեան ապիսկարոր մասին։ Շահն էլ Ա. Միքիլայանի կարգաւորել եւ իր մոտ իւրական Մոկսեան Տաքետացու։ Վերջինս միշտ մնալէ Բաղուրդ, որտեղ գտնվում էր շահը։ Եւ քաղ կարգաւորել, որ Սպարիան թաւաւորուի ի կայս բերն Մոկսեան։

սկի համար տեղ հատկացնի և ե-
րեք ասշտուտ տա՝ մտնող եմա-
կացեան արհեստ տոկոսեան
համար: Տոկէն նաեւ 100 խորով
է: Մովսէսի Ասպահանի աղակա-
ցեալ թիֆլիսեանի աշակի, և նա ա-
շակներստեան տոկոսեանք մինչեւ
տարակ վերջ: Հետո խոջա Նա-
սիկի մշնորդութեամբ Նա Ֆա-
րաբեկի մտնողով երեսկապա-
սեալ խոջայի տոկոսեով շահե-
ր շահ դուրսեցան և կարգապէս:
Եւ Մովսէս ինչ հաւերտով պար-
ուստի Ֆախրաբեկի բնկեցեալ
Ասպահանցի տոկոսեանք 6-իւ:
Եւ եղաւ 1627 թիւ հունիսը 6-իւ:
Մովսէսն աճեալ ինչ արեւ քարէ
կանաքաղով և մարդասէս եղ-
ւաւ սպիտակ տու պարտասե-
անք: Հաջ շահ գոհ մնաց և կամեց-
վաճառեալ, սակայն խոյճ Նա-
սիկ շահ տակ աւանդեց, որ Մովս-
էսի աշխարհիկ ունեցանքը իր հե-
տադրոցով՝ ինչ միասնակեան
կանաքեանք շահիւ, որ Մովսէսի
նշանակի Սուրբ Եշխմանի յուս-
արք: Իմանալով այդ մասի՝ Նա-
սիկը իրակեց հասկալորդի՝ իրենով
պետեանս մեծամեծ պաշտույն-
ստի զօգուծութեան, սակայն ինչի
չխաւած: Երան ասացի, որ Մով-
սէսի յուսարքն էն նշանակեալ և
նշեց կարողութիւն: Չարքաստեղծ
շահ դժկարթութեամբ՝ Մովսէսը
եկաւ երեսն, այլոնեան՝ Եշ-
խմանի և մեծ ասպաղով ընդուն-
եց քրիստոնյաների կողմէ: Նա
զորի անցաւ Վարդգանի պա-
ղիւ շրջուածքի օրը, որ 1627-ի
հոյնիս 25-էն էր:

Իսկ Էջմիածնն այդ օրերին գտնվում էր ծանր կացության մեջ: Զարեղ տանելուց հետո վանքը խուսափեց փճալու: Ամենուրեք

Ավերտել ինչ քանակ չընթացելու հարցով: Կարողե՞նք նրանում ինչ քանակով, և զանգե՞ն միայն ի խառն արտադրության սեղաններ ինչ մասեր, որոնց էլ տարակա մեծ ազդ չունի ինչ գործարան: Որո՞ք են Տաթևաշենի անվաճող ծախքի և սեղան էլ մեկը կա՞նք կարող եմ ասել: Ընդունա՞նք անվաճ ծախք ինչ ժողով, ուր ընտել էր կուտակվել: Ինչ քանակ չընթացել քանից, որոնցից կան գնե՞ն ու տանե՞ն: Ինչ քանակ ավանդա՞ն են բախվել ավերել: Տարածքն ունե՞ն 50 կալան: Կարողե՞նք նրան 35 կալանով և 70 կալանով տարաբար: 35 կալանով քանոնա՞ր կարողա՞նք կանգնեցնել: Ինչ քանակ չընթացել ինչ արտադրության ծախքի և սեղանից ինչ քանակ արտադրել: 63 կալանով, և ինչ քանակ ու հարավ: 56 կալանով մեծարկություն կա: Պարիսպների վրա՞ կանգնեցնենք և մեծերով, 3 պատուհան կարողե՞նք: Արժե՞ն կանգնեցնել ինչ քանակով: Կարողե՞նք չինչ քանակ արտադրության, փոխարեն ինչ քանակով և համարաբար: Ինչ քանակ չընթացել: Ամեն ինչ կարողե՞նք քանակով քանակ քանակ արդյուն, կոլով ու ռոլով:

Մովսեսին շատ օգնեցին հայ-
րենասեր հոգեւորականները:
Երանց մի մասն իր աշակերտնե-
րից էին: Մեծապես օգնեցին հա-

արքայա ժողովուրդների բերնը և սպասարները: Երանք հավաքում էին Մովսեսի և ու գիտին, որ ես անկենք է ե մարդը: Երեսօհա-տառութիցն եկեղեցական կարգե-րն ե կանխեմք, գրավ որված կամ վաճառված սպասքը ես պեղեմ, ե դպրատուն քաղցեց: Հով-հանկանկանցն չառ նշանակում ե եկեղեցական գործիչուն ուսանե-լիս, որոնք ցուցվել եղևով մեկ տարածում էին Նաորու լուսնի մասնադպրոցներում: Երեսօհա հիմնեց լուսնի պանդոկ եկեղե-ցիական էին կառուցում ու կողոպու-տեղիս: Մի տեսակ, որոշք եր-գանք երկարում բարիքից: Միայն գործունեությունը եղավ չառ օգ-տաշար, կարեւորն շատասցա-լիքսանեմք, իսկ գյուղերում վաճոք երեքեցը: Մովսեսն ընդա-նեց լուսաբար եր, այսինքն՝ փակե-կալ կալ լուսաբարաւան՝ եր ուղի մամբ: Սակայն իրականում ես ան-պաշտուն կաթողիկոսություն ես ա-նում: Օրինակս կաթողիկոսը Սպասիան եր, որը ընթել էր գրազույց: Ես 90-ամյա գաղամայ-նեղուն եր, իսկ Սպասեւ, որ պա-րունի հրապետ, իմ ցանկում եր իմ ցանկում եր ցանկանեցին՝ երդո հաշիւում: Դրանք եղևում է, շատ եղևայն, եկեղեցեք հաշիւ-րով չէին գրադուլն: Ժողովուրդն այդ կաթողիկոսներեց փայա-լանեցնորք եր ե կանենում, որ Մովսեսը հանել ամեն կաթողիկո-սությունը:

Շարունակությունը՝ էջ 5

**Բացվեց Պարեգին Խաչատուրյան Տրամիգոնի
ուսման համարի անվան ստանդարտային դպրոցը**

Հիմնի 7-իս, նախագահու-
թյան Գեորգյանը թեմի առաջնորդ
Տր Աստուի ձեռն Ուլույիսի, տեղի
ուղեգրվ էր Լոռու քաղաքի Վահագնի
և Գրիգորի մարզիկ տրակառույց
շտեմի օրհնութիւնը եւ բացման
վարդարութիւնը: Արքեպսոսման
Ներկա էր Լոռու մարզպետ Արամ
Պաշտպան, դպրոցի կառուցող
Ֆիլանտրոպիկոս կազմակերպու-
թիւնների աղայաները, բարեգործ
ընտր. աշակերտներն ու կրթան
մուղները: Հիմնական ֆիլանտրո-
պիկոս իրականացրել է Հայաս-
տանի սոցիալական ներդրումների
կոորդացիոն: տրամադրումը եւե
տր արտ: Հայրոցն այժմ ունի 64
աշակերտ: Ծովանքը 10 տոկոսը
հայապատկանի համայնքի բյուջեի
տրդութիւնն պատրոնող, համայնքի
տրդութիւնն ստակաւնելու փոխարին

փաստակա, կիսմզկված, թե ինչ-
 կարի ուժն ասելով և դուրսը ինչ
 արդյունավետ: Եվ ապա համբեմ:
 «Դպրոցի անվանակոչման հոգե-
 տը կամուրջ էր եղան արվեստա-
 թյան և Զայուստիի հայրերին
 միջոց: Սրբազանը մանկամասեցե-
 իս եւ Գաբրիել փառաբանի գոր-
 ծունեություն կարեւոր դրվագներ
 ըստ արժանւոյն եկեղապոցեցե-
 իս մատուցած հոգեւոր, վարչա-
 կան, կրթական, քարոզչական,
 մամուլեան գրական ծառայութիւն-
 ներն ու փաստակը:

Լոռու մարզպետ Մկրտ Քոչարյան երկրպագոցը դեռևս մեծ թվով տարիներից շնչեկալիս իսկողությամբ ռեզնցող դպրոցի պատուովթյունը եւ հորդողել պաշտերտերեի եւ ուսուցիչներին աջի լոյսի պէս ապահէ շնչը եւ հայաշտպաւն պատորիաթի օղիակով ծառայել ազգիս ու Եկեղեցւոյ: Կահազակաւծորի գլուղաւաշ Եղիշ երդոյան ու դպրոցի տնօրէն Անահիտ Ճմաւորյան իւրեք շնչիակաւթթյուն հայտնեցին բարեշտերեի ու երկուսերեի: Իսկ աշակերտեի ու երկուսերեի պատրաստակաւ գեղարվեստական միջոցառում հոգեգլուղաւթ լոյսի տարեկան ազգայնեց բոլրոյն:

Ի դեպ, հարկ եք համարում
մեր ընթերցողներին տեղեկացնել
որ սույն թվականի հունիսի 9-ին
Շիրակի թեմում, հանդիսապետու
թյամբ Տ. Միքայել եպս Աջապ
հյանի, եւս մեկ դպրոց վերաբաց
վեց եւ անվանակոչվեց Դուստ եր
ջանկա՛հիշատակ Շնորհք արք
Ազարատիանի անունով:

սպեկտրին և դուստրին» կազմա-
նախորհրդին՝ ՄԱՄ-ում և ներ-
պալում բնակվող պալատիկներ
միջոցներով: Միջոցառման օրը
նույնպես խորապես սեպտիկ
շուշույակ: Դիմելով Լուու Մար-
գետ Մարք Բոյապոյանին և ներ-
գրողներին՝ Բոյապոյանը հաշ-
վին ու շնորհակալություն հայտ-
նեց: «Լուու» աշխարհի «Կախ-
ած» գոլուզը հաշվառվեց նաև
նույն կողմանից, սակայն, նա-
սում էր և Բոյապոյանի հայաց ա-
նկարում և վատաբանության
պատժառույթից մեկ: Գտնե-
լուք, հայաշխարհից անուկ: Դե-
տախ մեծ և հավանում է, որ աշ-
խարհում չկարող էր լինել
կետրոնին ու գլոբլ բնակչու-
թանությանը՝ տրապիկալ
սպառարկի գործունեության ու

Թեմական ժողով Գուգարաց թեմում

Հունիսի 10-ին Գուգարաց թմիր առաջնորդարանում, թմակալ առաջնորդ Սեպուհ եպս Զուլյանի նախագահությամբ, կայացավ թմիր եպիսկոպոսի երկուստեք հեղուկալիս թմական փոփոխությունը:

Թեմակալ առաջնորդը ողջունեց ներկայներին, ապա ուրախությամբ հայտնեց, որ թեմի հոգեւորականաց ղադը համարվել է եւս մեկով՝ ի դեմս Կիզեւ քհն. Ղազարյանի, ով նշանակվել է Ախթալայի Աբ Աստվածածին եւ Եղեգնաձորյանի հոգեւոր հովիվ:

Ժողովին ներկա էր Գուգարաց թեմի Լուու մարզի թվով 13 քահանա-
խառ:

ժողովի ընթացքում բեմակալ առաջնորդը հովիվների ռազարդությունը հասնելուց պետիադադարային հրահանգով հաստատված «Ուղեցիկ» խալատալայալ Մաքաբեական Սբ Եկեղեցու բեմական կանոնադրությունը: Սրապահ հալոլ մանրադան խոսեց հովական կանոնը հավատալայալ-եկեղեցի-հովիվ հարաբերությունները կարգավորող կանոնադրության անհրաժեշտության ե կարեւորության մասին:

ժողովում արժանապատիվ է նաեւ հովիվների՝ համայնքներում քարոզչական, կազմակերպչական ծրագրերի իրականացման, ծխական համայնքների ձեւավորման, ամառային բակային ճամբարների գործունեության, հանրակրթական դպրոցներում Հայ եկեղեցու պատմությունը, պատմական ռազմականության ակտիվ հաղթելը:

Դիման Գուգարագ թեմի

Սկիզբը՝ էջ 4

Հավատի մասին

Նախ հարկ է իմանալ, թե ի՞նչ է քրիստոնեությունը, եւ ի՞նչ է քրիստոնեության հավատը: Արդ, պետք է իմանալ, թե հավատը ինչն է մարդկանց միջեւ միջոց է եւ չափեր, քանզի այն Աստուծոց է հաստատւում մեր մեջ եւ մարդկանցից ելնում է դեպի Աստված, որը եւ օրինակով կծանցեց յողովորդի:

Արդ, ինչպէս լույսն ու շողը արեգակից իջնում, մտնում են բոլոր երրորդներով ու լուսավորւմով, լուսավորում են բոլոր նրանց, ովքեր տան մեջ են, այդպէս էլ Աստուծոն իջնում մարդկանց մեջ եւ քանակաւ արեւորում ու հողիւնքում: Հավատն է Աստվածութեանց տալաւորւմով մարդկանց մեջ եւ կերպաւորակելով՝ կընթանում մարդկանց սրտում ու հոգում: Ի Հավատն անմարմին լար է՝ լուսեղէն, երկնային քարնունքներից մարդկանց մեջ իջած Աստուծոց, քանզի մեր ձեռքերը փոխելով վեր, այսինքն՝ բարի գործեր անելով՝ ելնում ենք ար Մտված:

Հավատը երկնից արքայության բանալի է, որ տուցե մեզ Աստված, քանզի ով իր ձեռքով ունի հավատի գորույթունը, բացում է մտնում է արքայութեան:

Հավատը տունէ է՝ արմատացած մարդկանց սրտերում, տունէն արմատը հայրն է,

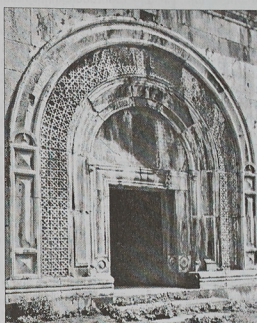
ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԿԱՐԽՈՒՄԵՑ ԵՐԶՐԱՅՈՒ ԽԵՐՏԵՐ ԲԻՆՈՐ ԲՐԻՍՏՈՒՅԼՆԵՐԻՆ

արմատից [եկող] ոստը՝ Որդին, իսկ տունէն ու ոստից [եկող] անթառամի ծառիկ՝ Սուրբ Հոգին: Քաղցրահամ պտուղները բոլոր բարի գործերն են, քանզի պտուղը արմատին, ոստից ու ծառիկն է, ինչպէս եւ բոլոր բարի գործերը՝ հավատին: Եվ ինչպէս ծառն առանց պտղի գեղեցիկ չէ, իսկ պտուղն առանց ծառի իր երեսում, այդպէս էլ հավատն առանց գործերի վայելուչ չէ, ոչ ի գործերը՝ առանց ճշմարիտ եւ ուղիղ հավատի: Եվ ինչպէս կենդանի մարդը ստեղծված է գիտով եւ այլ անդամներով, եւ բոլոր անդամներին առաջել գլուխն է պատկառանք, քանզի տեսնող աչքերն ու մյուս զգայարանները գլխի վրա են, եւ կենդանությունը գլխից է իջնում դեպի մյուս անդամները, այդպէս էլ հոգու կենդանությունը հավատն է՝ որպէս անդամ: Եւ բոլոր բարի գործերը՝ որպէս անդամներ:

Մեծ ու պատկառելի է հավատի ճշմարտությունը, եւ ինչպէս անձը՝ գլխին, այդպէս էլ արքայության բոլոր գործերն իսկ են հարմարում: Հավատը հիմք է, իսկ ամենայն բարի գործերը՝ հիմքի վրա շինարարւոյն: Եվ հավատն ու գործով մեք Աստուծ կենդանի տաճարն են դառնում: Ինչպէս որ Տեղը Պետրոսին էր ասում. «Դու եւ կենք, եւ այդ յենք վրա պիտի կառուցեմ իմ եկեղեցին» (Մատթ. Ը 18), որ քրիստոնայանքն են՝ հավատով կառուցող Հեղինակի դավանության վրա: Եվ Պետրոսը հավատացանքների ասաց. «Եվ դուք, իբրեւ կենդանի վեճեր, կառուցվում էք, որպէս իոգեք՝ որ տաճար, որպէս անթառա քանակաւորություն» (Ա Պետր., Բ 5): Եվ ինչպէս որ տան շինության համար միայն հիմքը բազմակի չէ, որպէսզի այն մարդկանց համար քանակաւոր լինի, առանց պատերի ու առաստաղի, այդպէս էլ հավատը առանց գործեր, եւ գործերը առանց ուղիղ հավատի եւ առանք են, ինչպէս Հակոբոս առաջալին է ասում:

Եվ քանի որ այսպէս է, ապա պետք է իմանալ, որ հավատը երկու տեսակ է. առաջինն է դավանության ու խոստովանության

հավատը, երկրորդը՝ հավատալ, որ աստվածային Սուրբ Գործերը Աստուծ Հոգով են խոսել առաջալաները, մարգարէները եւ սուրբ հայրապետները, եւ Գրքի խոսքերը Աստուծ կողմից մեզ համար են գրվել, եւ որ բոլոր սրբերն Աստուծ կողմից միջնորդներ

ու պատճառաբերներ են եւ ուսուցանում են մեզ անցյալը, ներկան եւ գալիքը:

Արդ, դավանության հավատն այն է, ինչ մարդության ժամանակ քանակաւ ասել է տալիս կերպարի քրեանով եւ այդ հավատի խոստովանությամբ կերպով է մանկանք, եւ իսկաւորում է այդ հավատով, իսկ մանակն օրը իսկաւոր խոստովանությունը տալիս է քանակաւոր եւ այդ հավատով, որ բանալին է երկնից արքայության, գնում է առ Աստված:

Երկրորդ հավատն այն է, որ հավատանք, թե իմանալի ու զգալի բոլոր արարածները կային եւ զոյացան եւ եղան Աստուծ խոսքով. Նա իրմայնց, եւ ստեղծվեցին: Սա եղան է:

Իսկ այն, որ պիտի լինի, այս է՝ հավատալ, թե այս աշխարհը, որ ստեղծված է եւ սկիզբ ունի, պիտի ունենա վերջանալ ու

ավարտ, եւ այս կյանքը պիտի վերջանա, եւ Արամից հետո բոլոր մեռածները Աստուծ Որդու ծայկով հարություն պիտի առնեն, դատաւարան պիտի լինի. բարիք գործողներին Աստուծ կողմից բարին պիտի հատուցվի, իսկ չարագործներին՝ տանջանք եւ հալկոնեական կրակ: Իսկ ներկա ժամանակում, որում ապրում ենք, պետք է հավատանք Սուրբ Գործերին, որ ասում են, թե Աստված մերձավոր է եւ ոչ թե հեռավոր (Եբեմ., ԻԳ 23), եւ գիտի մարդկանց բարի թե չար բոլոր մտածումները, գիտի, թե ինչ են խոսում կանգն, անխալաքար լուծ է անն քան եւ պարզ տեսնում է այն ամենը, ինչ մարդիկ մտածում գործում են ծածուկ, որովհետեւ չկա մի արարած, որին չտեսնի Նա:

Արդ, կենդանի հավատ ունի նա, ով ամբողջ սրտով հավատում է այս ամենին, ով ի հանդեպում չարություն խորիւր իր սրտում, անխալաքար խոսել քրեանով կամ մեղքեր գործել: Եթե հավատում է, թե Աստված տեսնում է ամենը, ինչպէս Նա մարմնակի խոսել կամ գործել չար ու անարմատ գործեր:

Իսկ նրանք, ովքեր միայն խոսքով են խոստովանում Աստուծն, միայն քրիստոնեյա անունն են կրում ու ըստ իրենց հավատի ու անվան չունեն բարի գործեր, նրանց հավատը մեռած է, որովհետեւ առանց գործի է:

Արդ, այս ամենը հավատի մասին փորձել գրեցի, իսկ այժմ ցույց տամ սկիզբը, կարգն ու ասիանք:

Արդ, քրիստոնեական սկիզբը հավատն է, հավատը տպավորվում է մկրտությամբ եւ պատկերանում հավատացալի հոգում, ուրեւն պարզ է, որ քրիստոնեության սկիզբն ու գլուխը մկրտությունն է: Հարկ է ուսուցանել ձեզ, թե ինչ է մկրտությունը եւ թե ինչպէս պետք է ստիճ ու դրողությամբ կատարել մկրտության խորհուրդը:

Գրաբարից փոխարդեց
Արարա ՄԱՐԿԱՅԱՆ

ՀԱՅՈՑ ԳԱԹՈՒԿԱՐԻՄՆԵՐ

ԴԿԿԻՐ Դ ԿԱՐԱՐԵՎԱԿՏԺԻ (1590-1629?)

Սկիզբը՝ էջ 3
Հաի իրամանով աթոռակից կաթողիկոս դարձած Սահակ Գառնեցին կարծում էր, որ պետական դուշերի միջոցով պետք է կարողանալ իր հողերը քաղաք Մեղիքներից պակաս թողած գործը գլուխ բերել: Փող կապաղելու համար նա շրջում էր Հայաստանի եւ Պարսկաստանում, սակայն իբրեւ կաթողիկոս՝ ընդունելություն չէր գտնում: Սա արթունացրեց իր դարձել հողերը քաղաք կապելով, որիս բոլորն այն պիտի լինի: Ինչ էլ ունիվ մեր ձեռք բերում, անգամ հեռուդորներին չէր բավարարում, որի հետեւանքով պարտեղները գնալով աճում էին: Սակ տարի էլ հուսալաւ անցկացնել Սահակը եւ 1627 թվին խորում գտնվելիս որոշեց հողերը քաղաք փախելով սամանցիների երկրից: Այդ ժամանակ նա նամակ տալուց ժամանակ, թե թախանազնուկն, որը գավառ էր կուսակալությունը, պարտաւոր է նրան օգնել: Նամակը գրել էին Սահակը իրորի-

րապետին, Սյուտիչ Հակոբեօսեանցին եւ մի քանի այլ անձինք: Նա շտապ եկավ Երեսն, սակայն Սահակիցները չարադրացան, եւ թախանազնուկն իր պահանջներն ավելի խստացրեց, որովհետեւ ասկից գումարը հասել էր 800 պոմանի: Տեսնելով, որ խաբւել է, յառաջ իր մտադրությունն ի նա որոշեց իր մտադրությունն ի նա որոշեց: Մտնելով էր 1628 թվականացնել: Սահակը կերպով, թե կուսակալը կամեմունք է մեծահաւանք տուն տեսնել, եւ Սով-հուր, որ Երեսնում էր, իբր խոսեց, որ պետք էր ասացնել բերել: Եւ պետք էր ասացնել բերել: Այս պատրվակով նա գնում է Էջմիածին, հետո գեղեցու փոխելով՝ բռնում է այլ ճանապարհ: Չիվուրդում էր իր ճանապարհով եւ գնում է ռակաւի հազարատով նա գնում է Հայրաշաճի գյուղի մոտ անցնում է Նախաշաճի գյուղի մոտ անցնում է Զորաքի եւ շարժվում դեպի Յորտ, որտեղ էլ վախ: Սպաղել նա իրեն փրկելու էր: Նա փախել էր Գրուսից եւ գնում դուրեւր: Նրա փախելը տեսնելով 1627 թվին դեկտեմբերին: Դեստական պաշտոնյա-

ներն սկսեցին Մովսէսին ներել, թե նա է իրաւորէ փախուստը: Բայց սա էլ իրաւորէ ցույց տալ, որ ինքը որսակի տղեկությունն անգամ չունի, որ Սահակը խաբւել է կուսակալին՝ խոսելով իր անուկին: Դրանով էլ փակվեց Սահակի աթոռակից կաթողիկոսությունը: Չիվուրդով չախի՝ տարեկան 100 թուման պարտքով վերցնելու համար՝ նա էլ խոստովող տղեկ մի քիչ սպասեւ պատեւ ժամանակի, քանի որ շաւի շատ արժապետ էր: Հեղե այդ օրերին՝ 1629 թվին հունիսի 7-ին, Հաւ-Արքայ Մահաջանով Հաւարապետը, Նախաւ այն քանի որ օտար հեղինակները նրա մահը դնում են 1628 թվին: Հաւ-Արքայը, որ գավառակներ կապաղեւելով, շատերին սպանել էր տվել կամ կորացրել: Նրան հաջորդեց իր Սիր-Արքայ անունով թոռը, որին

Մեֆի անունը տրվեց: Խոշա Նա-գարը եւ յուրապետները, որանց օգտվելով, Մովսէսին շտապ հրաւիրեցին Ապախան, քանի որ նոր գահակալի անդիթով մեծ շնորհներ էին տրվելու նրան: Նրա համար հարուստ ընծաներ էին ունիլ գրանւել իր կարգեան շահին եւ կարողացան թագաւորական նոմոս (օրենք) տալան: որով վերադառնալ Էջմիածին վրա արդուն 100 թուման պարտքը: Այդ նպատակով ոչ

միայն Մովսէսը, այլեւ հայ աշխարհիկ գործիչները ստիպված եղան շատ պաշտոնյաների այցելել եւ նրանց քանագործել: Հաջորդվեց ոչ միայն վերադառնալ 100 թուման պարտքը, այլեւ իրման ձեռք բերել: Մովսէսն կաթողիկոսության անցնելու համար: Այդ ժամանակվանից արմատաւոր փոխվում է Սայր Աթոռի վիճակը:

Հարութիւնի
Բաւերն ՀԱՐՈՒՅՈՒՆՅԱՆ
ՀՀ ԳԱՄ ԹՐԱՅԱԿՈՒՄ անդամ,
պրոֆեսոր

Որպես իմաստուն ճարտա-
րապետ՝ հիմքը դրեցի ըստ
Աստուծու այն շնորհի, որ տրված
է ինձ, բայց ուրիշն է, որ կառու-
ցում է, սակայն յուրաքանչյուր
ընթաց գգույշ լինի, թե ինչպես
է կառուցում

Ա Կորնթ. Գ 10

Անհաղթ թիվ 7-8, 10

[illegible]

Իմ ամբողջել սիրոյն ե ոչ թե՛ կերակրելով, որով ոչ մի գտուլ չստացան» (Երբ. Ծ 9): «Բայց պետք է, որ հեռվածներէ լինեն ինքն ինք, որպեսզի իր միջոց կրնան, որ ըստի որ մարդիկ են, երեսմ» (Լ Կորնթ. Ժ 19): «Որովտեղն արդարապէս» տուլ առաջարկները, նենգավոր որ մշակելը, կերպարայնաձորովուն են Քրիստոսի առաջակերի կերպարանաբըզ» (Բ Կորնթ. Ժ 13): Եթէ լույսիկի մէջ կա մի երկնիցի պի հոշուալ մէջ կերպարի ձեզ ալելիկ, քալ այլ, որ մենք ակտուարանիցիք ձեզ, խղովալ լինի» (Գալ. Ը 8):

Պիտի առատորեն տալիս, անխնշ աշխատեի. «Ջանգի ով, որ մի բան սերմանում է խնայողությամբ, խնայողությամբ էլ կկնծի, եւ ով, որ առատաձեռնորեն է սերմանում, առատությամբ էլ կկնծի» (Բ Կորնթ. Թ 6):

Եվ վերջապես, առաքյալները պիտի չհանդուրժեին սեփական լուրջությունը. նրանք պիտի կարողանային չափել, ինչ որ տեսել էին ու լսել: «Ներպաշտոն, աղաչում ու ձեգ, խրատեցե՛ք ստահակներին, քաջախելոքե՛ք երկյուղատերին, օգնական եղե՛ք տկարներին, համբեր թուրք եղե՛ք բոլորի հանդեպ» (Մ թու. ԵԿ4): «Վկա ե իմ Սաղմոս, Որիս պաշտումն եմ իմ հոգով՝ Նոր Արդու Ավետարանի քարոզչության» (Գոմ. Կ 9):

ԽՈՍՔՆ ՈՒ ՈՒՆԿՆԴԻՐԸ

Տեսնում էր, որ Տեղը կախա-
յում է գործե ժամանակն կախա-
կնիչների ժող. օգտագործե հա-
յանից բուր. խոսքային միջոցը,
ու, կըն է առևա է Ավետարանե-
րուն է առաջնական թրեփուն:
Լայեն, իսկ բարոգալակն գոր-
ծունեության հիմք է բուր. Թրիկն
աշարին եկավ, լարդը, բռնից,
հայեն, թաղից, հստորյուն է
առ: Չեու՝ օգտագործում է փի-
լիսոխա-մաթեմատիկական «են-
թաթորեն հակաբան» սկզբունը
(Ջուդու ա հոռմալեցի), գերա-
լիստական մակրոնը առակը,
կանոնագրություն, օրենքների ու
կանոնների հիմնականում համա-
բերակ օրինականին իրենց՝ ա-
նթալերն է այլը կաթեցի, հոռ-

դորակամ-քննադատական ուղեծրերը՝ համմմմմմա սթափիցեցնող կոչերով, հանրիմանակա հրակա-վորումներով (Թուղթ ան կորնթա-ցիս), եւ իհարկե, այլ բազում փիլի-սոփայական մեհաաաաաաաաաաաա, հակադրութիւններով կազմված եզրահանգումներ, խրատ, աղա-ւանք, հորդոր, սպառնալիք, քաջա-լերում ու խոստով: Կարելի է փաստել՝ կիրառված են ժամանա-կի բոլոր խոսքային հմարքներ:

Ավելին, ուսումնասիրելով բառաշարիկի պատմությունը՝ տեսանու եք, որ առաջալսելը, յուրաքանչյուր խոսքիկի միջոց ձև խառնվածքները տալիս, հաշվառվում էր իրեն լսարանի ընկալողների համար, որպեսզի խոսքի մոտ զգացաճան ինչ բնական գիտությունները կոպակ հեռա առաջալսող խոստում է մաքեմատիկա՝ իր բանաճան ապագայում համար այսօր է լայնորեն կիրառվող մեթոդը՝ Կորնպակցիկներ՝ բավական աճարող կենսակերպի տեր մարդիկ, ի գործը ինչ ընկալող բարդ խոսք: Լրակց առաջ իր կապի ոճի մասին գոյալիս կշում իրեն լսողներին, որպեսզի իրեն լսողներին ձեռն էր, որ կերպով ձեռն էր, որ կերպով, քանի որ լայնորեն էր, քանի որ լայնորեն էր» (Ա Կորնպ, 92):

[illegible]

Խոսքի հավաստիությունն առավել ընդգծվում է նրա վստահ անկեղծությամբ. «Արդ՝ հավատի նույն հոգին ունենք, ինչպես գրված էլ է. «Հավատացի, դրա հա-

Ճար էլ հոսեցին»: եվ մեկը էլ հավատում էր, որս համար էլ հիստորիայում (Գ Կորնթ. 7 13): «Արդ» պատգամավորներն էր Քրիստոսը, որպես եր ինքն Աստուծո մեղսւն ին ուղղէ ճէ, աղաւթւմ էր հանուն Քրիստոսի, որ հաշտւոյն Աստուծո հետ»: (Գ Կորնթ. 2 20): Եվ այս պարագայում, Եւսեփի տեսնւթ, որ որպէս առաջադի ինքն ու ընկերներն արէ են այն ամենն, ինչ աստիճան էլ իրենցից, հեթը՝ կապիտի անգարաւանից հիշեալովակն հարցոյ գալորոյն ու պարտաւիթը Է արտախայտում, «Բայց ո թողոր ինքազան երան Ամենադրանի»: Եսայիի արարութեան

կում Է. «Տեր, ո՞վ հավատաց մե-
քառուկայանքի: Ապա ուրեմն հի-
վարդի սովածից Է, եւ սովածը
Ջրիստոսի խոսքից: Բայց ասում
է. «Մի՞թե լսեցիս, մանավանդ
որ նրանց ծայրը ամբողջ երկիրը
բռնեց, եւ նրանց խոսքը հասավ
աշխարհի ծագերին»: Դարձյալ աս-
ում է մի՞թե Իսրայելը չհասկա-
ցավ» (Յոով. Ժ 15-18):

Սպառել, փառաբերել, առարկա-
նա փառել և որ տակը պիտի հա-
կացած լինելի, քանի որ ինքը գո-
րեւ ըստ ինքն մարկայնային ի-
մեյն աճել քան՝ տրանզիտիվ
շահելու համար: Մարտ համոզմուն-
քն է, որ կը կրկնապես բարդոյնալս
ձեւը եղել է ինչպէս, եւ որ պա-
հանգելով իր, արտահայտւում է
այս համարում: Հիշատակի հետ ե-
լա ինչպէս իրեն, որպէսզի շահեւ
ներակնելի: Եւս որպէս տակ,
ինչպէս օրենք տակ եղանակը:

Օրենքն ապա չեղողի համար ե-
լա ինչպէս օրենք տակ չեղող
մարդ, ոչ թէ նրա համար, որ Սա-
նոյ օրենքի եղանակ չէի, այլ Քրի-
ստոսի չեղող, յայն ի, որպէսզի

շահեմ օրենքի տակ չեղողներին» (Ա Կորնթ. Թ 19-21): Նա ամեն մարդու հետ հարաբերվել է՝ նախապես նրա հավասարը դառնալով:

[illegible][illegible]

Շարունակելի
Կարմեն ՄԱՐՏԻՐՈՍՅԱՆ

ՀԱՅՐ ԱՆՍՏՈՒ ԲԵՐԵՍՏՈՎ

ԲՈՒՆԱՆԱԿԱՆ ԳԻՏ. ՊՈԿՏՈՐ

ՄԵՂՔ, ՆԻԿԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ, ԲԺՇԿՈՒՄ

Սկիզբը՝ 2009 թ. թիվ 13-16,
2010 թ. թիվ 9-10

Զրույց Երրորդ

«Արդյո՞ք բարոյական է օգնե-
հիվան դատապարտված հի-
նկերին: Անհուսալի հիվանդնե-
րն ցուցաբերած մեր օգնությունը
ն հնարավոր է, խորացնել
անց տառապանքներն ու տան-
քները: Մի՞թե ավելի լավ չէ ա-
գացնել նրանց տառապանքնե-
րն ավարտել, գուցե հենց դրանով
սերտորհի մեր օգնությունը:

Վերոհիշյալ բժշկի արական-
յուն եղել են դեպքեր, երբ ակ-
տիվական մի առջիկ մոր հա-
տի շնորհիվ մկրտության ար-
գան շրի միջոցով բժշկվում է
միտեր տղան Աստուծո խախա-
նությանը ոչ դայիկ կենդանի-
մ է, այլև լիովին ապագրիվում:
Եւ ասի մեր դեպքում անհավա-
թյունն ու ընդարային անապա-
ղեքը (ճոխ) թաղումների կազ-
մերում) իրարեւէ չիկն կա-

որդ անցանք արդեաւ շաղապաշա-
ման, մանավանդ որ եւ որոշէ ի
կնիքսից հեռակալ հենց ի հեծելու
ծնողքից: Հալածութիւնը լեւոցով
ընդ բացէր եւ մտած թոյն մտաւ
մայիս, այլ թողորթան: Գեղեւ
եւ մտածի Նստուն կողմից ինչ տը-
ված ժամանակն ապաշխարա-
թոյն եւ իր մեղքերը մայիս՝ իր
հովաւ օգտագործելու իր արքայ-
սպետ հոգին: Եւ մեղքից մաքրուի
միջոց: Մենք գիտեցն նստ, որ Տե-
րակոյն ձգծով եւ սերտ առա-
քանքով ընտելո, որպէսզի ժողո-
ւարդեմ Երեւան ու գիտակցու-
նաւոր դառնա իր ապաշխարու-
թոյնս: Հիշում եմ մի դեպք ու
արարակալից:

Մի ծեր կին մահանում էր ստա-
մոքսի քաղցկեղից, որի փոխակա-
յունները (մետաստազներ) տա-
րածվել էին շատ օրգանների վրա:
Կյանքի մարումը տեղի էր ունենում
դանդաղ եւ շատ տանջալից: Նա
պարբերաբար խոստովանում էր
հաղորդություններ ստանում: Եվ ա-
խա մոտեցավ Նախահոգեվարքա-

յիս բեման շրջան: Դեռևս երբ
ևս գտկում էր կիսամիգրանտի
կիմանը, տան հարողորդույն
տիպին: Եվ հակառակ... հաշվե
տիպին տեղ ազգայն, սկսեց քայլել
և անմիջապես կանգնեց տնային գոր-
ծեր կատարելուն: Սկսեց ինչ-որ
բաներ անել հոսիսանում: Անան
կիմանը, որ ապշեցրել էր քորոքի,
տեսեց Գ. Գ. Զեյնու եւ կրկին սկ-
սեց կարգել և ելլել տեղ կարողա-
նում սկզբունք վեր կենա, չէր
կարողանում հասել: Եվ կրկին եւ-
րախողմանքի կիմանում տրան-
հարողորդույն տիպին: Եվ կրկին
հաշվե... Կարողանում արգելադրել:

Մտրե հարգողության ներդրողներ
թյաթմ սնակ կիրակի 10 շա-
բաթ: Տանն աղակմ այդ լին մա-
հացվմ է տանն աղակմ հարկվմ
հարողորության տանակող շնոր-
հիվ: Բոլորն ապշել էին, ապշել էին
նաեւ տանն հարողորության տնո-
ղողորակակմ, քանից եւ էր ին-
ռաշին աղակմ ակնակատել լինու-
ման քանի: Ի վերջո նա այդ լին-
ապաց: «Հաճակաթոր դրո ինչ-որ
մեղ ունեւ, որի հարկը զեղ-
ցել, է Տեղը կանկնում է, որ դրո-
ակնեղողին գղաթ»: Կնիկ մե-
կորը մտակեղեղ ետնո պատմա-
խանեղ: «Վրո, հաճակաթոր այդ-

պես է»: Եվ զգողմից ու ապաշխարումից հետո հաջորդ օրն իսկ մահացավ:

Տեղն այդ կնոջն առողջական ու
րոշակի առաջխաղացում էր տա-
լիս՝ թույլ տալով մահանալ, միևնու-
րո զգեստը Մարկովի ձեռն հարցազե-
րեղն ու բժշկվեցեր գնային ելթա-
նազիայի ճանապարհով և էրնա-
սպանելիս՝ վերջ դնելով երա տա-
ռապանքներին, երանք այդ կնոջը
կզոկեին զոջման հնարավորությու-
նից, և եա առանց զոջումի պիտի
նախկեր Տիրոջ առեշտ։

Քիչով եմ ես մի դեպքի մեջ քակասն աղակիտվելու: Մի կերպ ակնբեռնի ծակը հիվանդությունից տարապաշտ էր: Հասավ մի մահվան, երբ որոշող հարապատեմք ու սպասում էին նրա մահվանը, բայց եւս այդպես էլ չէր մահանում և շարունակում էր դաժանորեն տառապել: Վերջապես որոշեցին հոգեհոսքի օրով: Բա՛հա, նաև նրան շատ երկար փոստով ելեցնում էր, ետուր հաղորդություն տվեց եւ 8 րոպեի, միակայն զինուկով հիվանդում, այդ կիկն ու ռախ ու պայծառացած, «Տեր, չճշեցրի մեք եմ հանձնում իմ հոգին» ասելով ու խալալկեցրելու հոգիակալվեց:

Ուստի մեզ՝ ուղղափառ քրիստոնյաներիս համար, ի՞նչ էվթանագիայի մասին կարող է խոսվիլ:

Շարունակությունը՝ էջ 8

ՈՍԿՅԱՆՑ ԱՐԲԵՐԸ

Սկիզբը՝ էջ 6

Ժաղկաց լեռներում տրան մացին ավելի քան քառասուն տարի (այդ լեռները գտնվում են Եփրատի հարավարևելյան մեծ ճյուղը կազմող Կարախանի գետի ակունքների մոտ)։ Հենց այստեղ էլ տրան վարքերի հաստատարը և առանձնացան իրենց մշտատես առթողով ու հրեշտակային վարքով։ Հարվ է կշել, որ երկար տարիներ ճգնելուց հետո տրան աստվածային տեսիլքով կամ հրամանով առաջնորդվեցին դեպի հայրը արդուհիք, ուր տիրում էր հոգեղոր մայրությունը, բացալարում էր աստվածային ճշմարտությունը։ Հետաքրքրական է այն փաստը, որ հուտսին Աթենքիկի սերնավորներից 18 մարդու զիշերով գետնային մկրտեց, փոխեց տրան անունները, որոնցից առաջինին անվանադրեց Սուքիաս, ում անունով էլ նորադարձները վերանվանվեցին Սուքիասյանը կամ Սուքիասյաններ։ Օրմակայան կշում է, որ շատերն այն իրողությունը համարում էին մուրափան արդյունք էլ իրենց գեղապան կապտասին էր ոչնչացել տրանց, էթե չիտա՝ քաղվելին իրենց «կեղծ ուսմանը»։ Արդուհիք Սուքիասյանց խմբի անունակներին, քարոզչության ժամանակ, որին այն անգամ արժան էր ներկա էին նաև տարաբան աշակերտները, պատկաստյա ասպատակորներն ակնեցին հալանք էլ ենթարկել չարչարանքների և անտեսանքների։ Երանելիներն այն անտեսին դիմանում էին հեշտուրանքով, քանի որ իրենց վրա գտնվ էին Մատուռ անտեսանելի Ամի տեսանելի գրողությունը։ Այս փորձություններին պատճառում էր, որ Սուքիասյանը ստիպված հեռացան էլ գնացին ճգնակողության՝ օրըստօրե հավելելով իրենց

մեջ կուտակված հավատքի լույսը։ Զրիստուներության լայն տարածման լուրը ծանր ազդեցություն բերեց թագուհու զավակների՝ Վուլսի և Վրուսի վրա, որոնք միևնույն ժամանակ իրենց նախնային հավատին՝ հեթանոսություն։ Ոսկյանները ստիպված էին բաշվել իրենց մեծարարների։ Պետք է կշել, որ այս հարցում շատ կարևոր էր տրան անվանությունը՝ Սուքիասյանների ճիշտ կողմնորոշումը։ Նրանց ճանցին էլ փացան իրենց ուսուցիչների՝ տրանց հետ վարելով ճգնակողական կյանք։

Արդուհիքում ավելի բորբոքվեց ատերության հուրը՝ քնրնթ Սուքիասյանց խմբի եր հատկապես ար Ոսկի քահանայի դեմ։ Եվ դա շատ տրամաբանական էր, որովհետև տրան էլ փորձեցին, ասկայն վարդապետան իրան շեղել իրենց հավատքից ու բարոյությունից։ Այս ալայնմաներում Ոսկյանց համոզմը շատ կամ հավաստում էր, որ իրենց առաջնությունը պետք է մի օր ավարտվեր։ Սուքիանց վրա ու ռ ռ փափու ընդունելի նախադրություն պատկեր, որով էլ փափու պիղքը շատերի դարձրեց, բնակի իրենց ևա հատկությունը ճշմարտագույն հավատալու էր այն իրողությունը, որ հայտնությունն էին ստացել և ոգեշնչվել ար թաղերի կողմից՝ որպես քրիստոնեության նվիրյալներ էլ անսկանգոր ու հավատարիմ հետևորդներ։

Քանակապատ, վերջինիս խորապատկեր չափերն արդուհիքի հետ կապել ունեն։ Նրանց հավանությունը ազգայնական էին, ուստի նրանց հանդեպ կոտակներն ավելի լեռն էին, քան Ոսկյան խմբի քաջակողմ սքերի

կամ ճգնակացների, որոնք իրենց խոստաբեր կյանքով լավագույն օրինակ էին նորադարձական քրիստոնեության համար։ Ոսկյանները «ստիպան» էին տրանց հոգեղոր մամուլներից վերաձեղել ոչ միայն հոգեղոր ծերերի, այլև այդ ծերության ծեղ բերած նախադրությունը հավատացյալների ըաշխույն, նրանց աստվածատուր շնորհի մարմնացնելը։

Իսկ ինչ վերաբերում է տրան մարտիրոսավոր աստին, տեսարանին կամ նկարագրությանը, ապա չենք կարող չանդադարանալ որոշակի մանրամասների, որոնք, անշուշտ, գեղարվեստորեն էլ մատուցեցին յուրօրինակությամբ հասնում էին վերջիններին մարտիրոսության կամ նախատվություն արժեքներով։ Օրմակայան ներկայացնում է, որ արքայազուկները, չիսանելով իրենց նկատմանի, հետապնդում էին Ոսկի քահանային և իր չորս գործակիցներին (ցավի, այս չորս ճգնակորների անունները հայտնի չեն՝ արդարագիտական տեղեկությունների չափազանց քիչ լինելու պատճառով), մինչ արևը հասնում էին Ծավկանց լեռները՝ Ոսկյան մեծարարները, որ տրան ճգնում էին և այստեղ էլ հենց գիտակցելով նախատվությունը։ Այդ տեսարան ավելի ազդեցիկ մոտիվներով է ներկայացված «Լիա-կատար»-ում։ «Եթե ար Ոսկին ընկնալորի հետ զնում էր ինչի իրենց ճանաչարդ կամ ճգնարար էր դեռ չի հասել սեպակի դռանը, դառնիները, վրա հասնում, արադուխող արքեին տրան իրենց փորքի ճգնակարի մոտ՝ ստաղծել կործելով վերջիններին գոյությունը... Իսկ երբ տրան աշակերտները՝ Սուքիասյան, տեսան այս եղենա-գործությունը, լացնող արին և արցունք-

Ներդր ու սարմունքով ամրոկեցին տրանց մատուցները՝ առանձնանկարով Ջորաքաշ լեռան փապարներում, որտեղ որոշ ժամանակ ճգնելուց հետո նրանք լուրջաբան նախադասվեցին։

Ոսկյան նախատվության մասին խոսելիս չենք կարող փառել այն պարզորոշ իրողությունը, որ վերջիններն իրենց վկայության ուղ ընթացքում հավատարիմ մնացին Մատվածորու մարդերության արքայա խորիորին։ Պետք է կշել, որ այս սքերի մասին մեր տեղեկությունները հիմնականում ազգային ավերության ծնունդ են ել ենթադրություն, լացնող արին և արցունք-

ՆԱԽԵՎԱԿԱՆԱԿԱՆ
ՋԵՐՈՐԱԿԱՆ ԽՈԳԵՂՈՐ ԵՆԱԿԱՆ
Ս (ՆԱԽԱԿԱՆ ԱՄԼ)

ԵՐՈՒՍԱՐԵՐԻ ԺԱՌԱՆՔԱԿՈՐԱՅ ՎԱՐԴԱՊԱԸ ԵՎ ԸՆԾԱՅԱՐԱՆԸ հայտարարում է 2010-2011 ուս. տարվա ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ

Երուսաղեմի Ժառանգավորաց վարժարան է ընկալարան կարող են ընդունվել 33 ե տնտեսականային երկրորդ քաղաքացիներ, ունեն ունեն միջնակարգ, թերի միջնակարգ (կամ ավելի բարձր) կրթություն և զավակն են Հայաստանյայց Առաքելական Ս. Եկեղեցու։ Դիմողները պետք է հանձնեն ընդունության ընկերությունը հետևելով առարկությունը։

1. հայոց լեզու (գրավոր, հաղորդակցում),
2. հայ գրականություն (բանավոր),
3. Հայոց պատմություն (բանավոր),
4. Երաժշտություն (ձայնային տվյալների ստուգում)։

Դիմումները տրվում են երուսաղեմի Ժառանգավորաց վարժարան է ընկալարանի տեսուչի անունով՝ ներկայացնելով ներգրծիչով փաստաթղթերը։

1. դիմում,
2. միջնակարգ, թերի միջնակարգ (կամ ավելի բարձր) կրթության վկայական,
3. Զննողիցի (դպրոցի տնօրենից),
4. Ընկերական հրույության մասին փաստաթուղթ (եզերիանք),
5. ընդունվելի համաձայնագիրը,
6. 2 փոխանակ (3X4),
7. անձնագրի պատճեն,
8. ինքնակենսագրություն,
9. Երաժշտական դպրոցի բեմի առաջնորդից կամ շրջանի հոգեղոր հովիտ,
10. տեղեկանք բնակավայրից,
11. մկրտության վկայական։

Փաստաթղթերը ներկայացնել անձամբ Գեորգյան հոգեղոր ենթարանի քարտուղարությունը։

Դիմումները ընդունվում են ամեն օր, քաջի կիրակի օրերից, լիկես։ Խուլիսի 30-ը՝ ժամը 10:00-16:00 (Ըարբա օրը միկես ժամը 13:00)։

Հասցե՝ Մայր Աթոռ Սր Եշմիմին, Գեորգյան հոգեղոր ենթարան։

Բեռնախոս (010) 517-185, (010) 517-180:

Երուսաղեմի Ժառանգավորաց վարժարանի
է ընկալարանի տեսուչություն

ՄԵՂԶ, ԻՎԱՆԴՈՒԹՅՈՒՆ, ԲԺՇԿՈՒՄ

Սկիզբը՝ էջ 7

Ողբափառ Եկեղեցին երբեք այց չի փակել մահին նախորդող մարդու չարարանքների վրա, ե գրույություն ունի նույնպիսի հատուկ կանոն, որ ամպում է, թե « մարդ միշտ էլ երկար է տառապում», ե խնդրվում Տիղղեք արքեին ոչ թե հիմա ինչի քեշվելու, այլ կան խաղաղությամբ հանգստանալու արգելք։

Վերջերս ինձ, որպես հոգեղորական ու քեշլի, հասել էրավ իման իմվակն այ կնոջ խոստովանեցել։ Նա կյանքում առաջին անգամ էր խոստովանում։ Զվկանալ-սեպակ մտնելով՝ ին, որպես մեծ փառապանք ունեցող ու քեշլի, համառությամբ, որ իմ ապեք անքեշլի իվկան է, որին ապեքու համար մնացել է ընդամենը երկու-երեք օր։ Դա էլ ինձ որոշեց, որ կուն անցեք է պարզապես մահվան։ Մարդու ուղիորդ ապե վրախա մահվան մասին միշտ էլ ողվար է, մահվանը որ դիմացին մարդ է, ով երբեք չի ապեք կրոնական կյանքով։ Մկու-հանություն, խոստովանության ընթացքում իմ հաջողվեց ցույց տալ կուն իր անսխալի փնակը, ե նա դա ճիշտ ընթանց։

Ինչպիսի անկեղծ, ստափի, գիտակցված խոստովանություն էր դա։ Նման խոստովանությունը ռե-նես մեկ անգամ եմ ապեք իմ

կյանքում։ Այն տեղե երկու ժամ։ Արդուհիք անընդհատ ապեքին՝ ին թուրը մեղքերը, որպես կարողացավ ինչեք, անկեղծորեն խոստովանեց։ Մոտիկ նա բոլոր մարդկանցից, որոնց նա երբեք վիրավորել էր կամ երբեք անարդար տրանց հանդես, ներողություն էր խնդրում։

Ես նկատեց, որ խոստովանությունը հետո նա դարձավ հանգիստ, խոնարհ ու եղանակ։ Դասեց ինձ օր ինչու նա լուռ ու խաղաղ, ծախուր եղեցին՝ Ի Տեր հաղավ։ Այս խոստովանությունը հետո հոգուս բեթեթություն էր տիրում, որ ինչ կարողանում քացեք ներքին այն լուռ ուղարկություն, որ ապրում էր այդ կնոջ համար, որ մահից առաջ իր վրայից հանեք մեղքերի ծանր բեղը։ Ինչ ե-թե մենք հաճուրդ տայինք էվա-նագիպի գաղափարին ե պա-նեղել կրալ։

«Դուրսավայայա Մեկովկա» թերի 1994 թ. երևումներին համարում Մ. Դոլդուն «Հեշտին ինձ» հոդվածում գրում է, թե սո-ցիոլոգիական ուսումնասիրությունները ցույց են տվել, որ Ա. րեմիստովը էվալանագիտական թու-լատուր օրենքադրական ղեմ ա-մենակալով էլույթ ունեցողները հենց ծանր իվկանություն ու ան-դամալույններն են եղել։ Նրանք

կախեցնում էին, որ «վարքի է-ն» վերափոխվեց, թե ինչ կարող է տեղի ունենալ մեծ մոտ՝ Ռուսաստանում, ուր թերիկն վրանագրեք է անօրինականություն։ Եթե համալրեք ընդունվի օրենք էվալանագիտական թուլատուր մասին, ապա այդ ռեզուլտ էվալանագիտական տակ մեծ մոտ առաջ կգան անցանկալի ազգայնականների «օրինականացված» վերադարձումը կյանքից, հաշվների մարդուներ, ժառանգության համար ալայադա-նեք, մահվալի կողմից պատմիվ-ված պատկերություններ են այլ։ Այս ամենին մեք բողոքողին չենք կա-նածու։

Ռուսի ավելի քան է մոռանալեք էվալանագիտական միջակի եղեղեղեք Տիղղեք ինքնաբերական Տիղղեք թողուրդ ուս ապրանք մեր կանցի ընթացքում գործած մեղքերն ե մահից առաջ ունեցած մեր անկեղծ գե-շումներին։

Ժառանգություն
Ռուգանա ՄՐԴԱՄԻՆ

ԵՐԽԱՏՈՒՅԱ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Դրուսական, մշակութային,
լուստանական երկշաքաթաթեր
Ֆիլմադր
Մայր Աթոռ Սր Եշմիմին

Դոստալի
«Երիտուրե Հայաստան»
թերի հանգստություն

Գիտարդ խնդարի
Մատիկ խոստովանության
Գրականական վկայական՝ 624
Խնդարություն հասցեք
Մայր Աթոռ Սր Եշմիմին

Հեթադր՝ 517197
Է. Գիտար՝ Գիտար՝ Երիտուրե
Ստառ, տառա
16.06. 2010 թ.

Տպագրանք՝ 2100
Գիղը՝ 50 դրամ